

Vilniaus universitetas
Medicinos fakultetas

STUDENTŲ MOKSLINĖS VEIKLOS TINKLO LXXVII KONFERENCIJA

Vilnius, 2025 m. gegužės 16 d.

PRANEŠIMŲ TEZĖS

Leidinį sudarė VU MF Mokslo ir inovacijų
skyriaus Studentų mokslinės veiklos
koordinatore Urtė ŽAKARYTĖ

VILNIAUS
UNIVERSITETO
LEIDYKLA

2025

Mokslo komitetas:

doc. dr. Valdemaras Jotautas
doc. dr. Diana Bužinskienė
prof. dr. Violeta Kvedarienė
prof. dr. (HP) Saulius Vosylius
prof. habil. dr. (HP) Gintautas Brimas
Jaun. m. d. Laura Lukavičiūtė-Navickienė
asist. dr. Agnė Abraitienė
gyd. rez. Domas Grigoravičius
doc. dr. Indrė Trečiokienė
prof. dr. Vaiva Hendrixson
doc. dr. Ieva Stundienė
prof. dr. Eglė Preikšaitienė
lekt. gyd. Andrius Apšega
lekt. gyd. Karolina Žvirblytė-Skrebutėnienė

prof. dr. Pranas Šerpytis
lekt. Artūras Mackevičius
dr. Žymantas Jagelavičius
doc. dr. Agnė Kirkliauskienė
dr. Audra Brazauskaitė
asist. dr. Diana Sukackienė
asist. dr. Žilvinas Chomanskis
doc. dr. Kristina Ryliškienė
dr. Rokas Borusevičius
doc. dr. Saulius Galgauskas
jaun. asist. Andrius Žučėnka
Doc. dr. Birutė Brasiūnienė
doc. dr. Jaunius Kurtinaitis
prof. dr. Eugenijus Lesinskas
doc. dr. Goda Vaitkevičienė
prof. dr. Alvydas Navickas

doc. dr. Rima Viliūnienė
prof. dr. (HP) Edvardas Danila
prof. dr. Nomeda Rima Valevičienė
asist. dr. Tomas Aukštikalnis
doc. dr. Vytautas Tutkus
doc. dr. Danutė Povilėnaitė
dr. Andrius Bleizgys
prof. dr. Robertas Stasys Samalavičius
dr. Agnė Jakavonytė-Akstinienė
doc. dr. Jurgita Stasiūnienė
Asist. dr. Arnas Bakavičius
prof. dr. Gilvydas Verkauskas
prof. dr. Sigitas Lesinskienė
asist. dr. Jelena Stanislavovienė
prof. dr. (HP) Janina Tutkuvienė

Organizacinis komitetas:

Ugnė Šilinskaitė
Austėja Zubauskaitė
Aida Kuznecovaitė
Milda Kančytė
Milvydė Marija Tamutytė
Renatas Kedikas
Fausta Timinskaitė
Antanas Simonas Garuolis
Gailė Mikalauskaitė
Gabrielius Leščinskas
Damian Luka Mialkowskyj
Radvilas Jančiauskas
Maksim Čistov
Ugnė Mickutė
Lina Bludžiutė
Augustė Melaikaitė

Mindaugas Smetaninas
Rafal Sinkevič
Raminta Kasteckaitė
Ernestas Gulbickis
Edgaras Zaboras
Benas Matuzevičius
Sylvia Rogoža
Rūta Valiukevičiūtė
Agnė Vasiulytė
Agata Bruzgul
Valentinas Kūgis
Gabrielė Bielinytė
Vėjas Vytautas Jokubynas
Matas Kuncė
Gintė Grubliauskaitė
Milda Černytė

Julija Grigaitytė
Dovydas Stankevičius
Patricija Griškaitė
Povilas Jurgutavičius
Gediminas Gumbis
Joana Leščevskaja
Gabija Marčiulaitytė
Augustinas Stasiūnas
Alicija Šavareikaitė
Odeta Aliukonytė
Milda Eleonora Gričiūtė
Robertas Basijokas
Elvin Francišk Bogdzevič
Rokas Dastikas

ISSN 2783-7831 (skaitmeninis PDF)

© Tezių autoriai, 2025

© Vilniaus universitetas, 2025

LYTIS PSICHOFARMAKOLOGIJOJE: SKIRTINGAS ANTIDEPRESANTŲ IR BENZODIAZEPINŲ NUTRAUKIMO SINDROMO PASIREIŠKIMAS

Autorius. Miglė MORTŪNAITĖ, III kursas.

Vadovas. Dr. Robertas STRUMILA, VU MF Klinikinės medicinos institutas, Psichiatrijos klinika.

Tikslas. Išanalizuoti lyčių skirtumus antidepresantų ir benzodiazepinų nutraukimo sindromo pasireiškimo atžvilgiu bei jų reikšmę personalizuotai psichofarmakologijai.

Metodai. Tyrimas atliktas naudojant kiekybinę metodologiją – elektroninę apklausą, kurioje dalyvavo 31 respondentas iš Lietuvos (23 moterys ir 8 vyrai). Apklausą sudarė keturios dalys: demografiniai duomenys, antidepresantų ir benzodiazepinų vartojimo bei nutraukimo įpročiai, nutraukimo simptomų pasireiškimas ir jų trukmė. Gauti duomenys analizuoti lyties aspektu, įvertinant tiek nutraukimo būdą, tiek patiriamų simptomų intensyvumą ir trukmę.

Rezultatai. Stebėta antidepresantų dominavimo tendenciją moterų tarpe, o benzodiazepinų – vyrų tarpe. Pastebėta, kad moterys dažniau rinkosi palaipsnį dozės mažinimą, o vyrai – staigų nutraukimą. Antidepresantų nutraukimo sindromas pasireiškė 80,6 % respondentų, vyrams – dažniau ir stipriau nei moterims. Benzodiazepinų nutraukimo sindromas pasireiškė 68,75 % respondentų, dažniau moterims nei vyrams. Moterys nutraukimo simptomus jautė ilgiau, dažniausiai 1–4 savaites, vyrams jie dažniausiai išnykdavo per savaitę. Vyrams sėkmingai nutraukti gydymą iš pirmo karto pavyko dažniau nei moterims.

Išvados. Lytis yra svarbus veiksnys, lemiantis tiek psichofarmakologinių preparatų nutraukimo sindromo pasireiškimą, tiek simptomų intensyvumą, tiek trukmę. Šie skirtumai pabrėžia personalizuoto gydymo ir nutraukimo strategijų bei naujų gairių svarbą, siekiant sumažinti nutraukimo sindromo poveikį pacientams. Kadangi duomenų vis dar trūksta, ateityje reikėtų atlikti išsamesnius tyrimus šiuo atžvilgiu.

Raktažodžiai. Antidepresantai; benzodiazepinai; psichofarmakologija; abstinencija.